

Stockholm den 30 mars 1899.

H. Herr Doktor Nyström!
Med anledning af Doktorens
föreläsningar öfver "Färdslivet" och
den anförarne å Arbetsinstitut-
tutit medgifna råttigheter, an-
håller jag härmed vittnande att
du besvarade i en följande före-
lösning på framställt några frågor
angående de hypnotiska förhållan-
dena.

1). Vilket är den vetenskap-
liga förklaringen öfver, att en sug-
gestian kan verka på en viss

lidpunkter, löngt aflöysen från syn-
gestionsstumpad?

2). En af mina bekanta förelag
en gång en hypnotiseringsse-
ssion på mig, därvid han förstade
en kort utrop vid mita ena
finger, ropande, att kölet af sig sjä
blef svävande i fingret. Och det blev
det också. Han tog med handen
såu kort på fast ändå som det hade
vordit fastleumodt. Frågas nu: Hur
kan på vetenskaplig väg förkla-
ras detta korta vidhäftande, da
ing icke sjä för minsta sätt kan
de bidraga till dess kvarhållande,
genom att t. x. påta det med ~~främre~~
vänne fingret?

3). En liten säerskap hade en dag
för några år sedan slogs sig ned
i det gröna. En af herrarne, som

på en stund aflöysade sig, kom tyd
och försikligt hinderka, utan så väl-
skrytet märkte hans utkomst. Främ-
komman, tröskte han med ^{händer} händerna
ifver axlarna på en sexårig
flicka, utan en denna märkte det,
hållande dessamma på älskligt
afstånd från hennes armar. Då han
stannade så en liten stund, böjode
flickan till sin egen stora förfä-
ran att drogas släkt åt sidan
och märkte såu hela sin styrka
för att icke och vänt förlora jäm-
vikten. Frågas: hvilken kraft var
därvid verksam, då någon beröring
mellan de båda icke förskam och
flickan dessutan icke hade minsta
anring om, hvad som försiggick, så
att någon inbivning därvidlag
icke heller kan vara orsaken?

Sin ofvansläende kan dessutom löj-
gos, att en i vårt land mycket be-
kant man, en doktor B., som be-
stred möjligheten af ofvannämnda fok-
tum, blev behandlad på samma
sätt men medvelit, och oaktadt han
samlade hela sin flykta till mod-
örin, förmitte han dock ej någon
inverkan klän förmågan drogs
i det hållet, dit "hypnotisören" om-
den som förlor experimenterad, så för
benämndes - ville på honom. Afva-
näs försigtig icke heller någon
beskrifning, och doktor B. hade icke i
förliga kända om, att vad vår
"hypnotisören" ville draga honom.

4). Den person förelag en gång å
mig en s. k. taubelöshingsexperi-
ment. Huruvid fick jag ögonen för-
bundna och blev dessutom till-

sagt, att vi sluta ^{desamma} ~~tygnet~~, enö, såsom
jag också jag sedan märkte, experi-
menter, ~~den~~ tycktes bäst. Dessutom
iprigt ~~gjorde~~ mig sedan om handleden
~~spänd~~ ~~och~~ ~~tyg~~ ~~tyg~~ ~~tyg~~
och då jag hade sluttat en stund, följde
det mig, som om jag sig in i en svart-
grå rymd, vilken villeu plössligen
en i svart ^{tyg} starkt markerad ripp
framträdde. Och då jag uppstod denna
besote det sig, att det var samma ripp
n, som sålshuset fört husemellan
och min ovetande hade oflödat om
jag skulle uppge. Försöket upprepa-
des flera gånger gånger och med olika
ripp men alltid med följande, att jag
uppstod den ^{svarta} valla. Högstade äls syn-
den, ~~hvar~~ jag tyckte mig se ripp-
na, så tycktes den ej vara betrogen
omedelbart utom för ögonen. Utan före-
fäll det mig, som om jag sig genast

framman, och som om nynden, hvar
siffrans framträdde, var betygen snedt
framman och spånfrö denna. Fröjas
har kunde tanken hos den person
som såu mig om handleda, har kun-
de denne persons tanke för detta
sitt framträdde för min inre syn
och uppfattning af denna, som om jag
nude så förenat med mina ma-
tericella syn?

5) jag har flera gånger lagt
märke till, att då jag, särskild under
nattens stillhet, men äfven dagens,
ligger saken, och min tanke därvid
är i verksamhet, så förmökes oför
en kort stund starka, tydliga och mer
än väl uppträda knäppningar
i styggar eller möbler. Detta beror
icke för någon hallucination å
min sida, eller personer, som vid till

föret vistats i samma rum och som
icke i förtig haft någon känn-
dame om förhållandet, till sin för-
föran förut, hvar det måne kan
de vara eller skulle betyda.

Folklivet är emellertid, att förhål-
landet förändras evigt, då min
tanke en stund varit i förtelet för-
kort, verksamhet och framträd-
ande tydligt — detta öfver den
uppträbningen af ^{dessa} förhållandet
för andra beträffar —, då min
är upprörd. Fröjas: hur kan
tanken för detta sätt inverka
för döds ting och bidraga till
framträdandet af lyd från
dessamma, oaktadt man icke är
i omedelbar beröring med dem
och kan icke detta i viss mån bi-
draga till att lämna en förståelse.

ring öfver "spöckeriserna" och de spi-
ritistiska fenomenen, som du
som väl nöppeligen kan se och
känna finnetas, om och den måste
givas en helt annan betydning,
än den spiritisternas i sin in-
biskhet gifva desamma.

Skulle du eller någon af
dessa jag här har framställt,
som af den beskaffenhet, som
det följande uppläggas till besva-
rande, stannade jag i förbindelse
med Ni, eller doktor, skulle i vä-
gan af de följande föreläsningarna
öfver själslivet godkännas och
jag uppläggas desamma till besva-
rande, och tackar jag mig tillri-
ckligt sedan:

du af doktors tacksamhet öfver.